

SAJÓ LÁSZLÓ

Cseppek a múltkútból

MUTATVÁNY EGY HAIKU-REGÉNYBŐL

GYEREKKOROMBAN

rajzlapon gombostűvel
rovargyűjtemény

*

zöldségverembe
nem mertem lemenni a
zöldségverembe

*

krumpliért küldtek
felástam kertet nem
jönnek hol vagyok

*

cserépkályhában
héjában sült krumpli vaj
pirítós tea

*

tiszafáról meg-
számolom mennyi galamb
a bádogtetőn

*

eperfára nem
szabad hiába mossuk
lila a kezünk

*

kéményben galamb
búg a padláson döglött
galambok csendje

*

a földieper
úgy jó kristálycukorral
összedzsamálva

*

a boszorkányhab
kristálycukros sárgája
enyém öcsémé

a fehérje hab
szilvalekvárral lila
lett irigyeltem

*

kakaós diós
de legjobb a fahéjas
kalács az égett

végét tördeltem
a konyharuha alatt
meleg nem szabad

*

szilváskalácsra
darázs édes a halál
szárnyait szellő

*

reggel tej vaj méz
vagy lekvár friss zsemle vagy
kalács vacsora

vajas kenyérrrel
paprika paradicsom
apám megsózta

*

ebéd tojásos
nokedli tejfölös friss
saláta herseg

*

*már megint ragad
állad kezed minden az
őszibaracktól*

*

tízórára
zsemle vastag turista
szalámi benne

persze vajas és
trappista paprika csak
bírd átharapni

*

zöldhagymával szórt
zsíroskenyér-uzsonna
és a délután

vagy üres zsíros
kenyér alma körte vagy
szőlő a szőlő

elég nehézkes
nem lehet csipegetni
kenyér a kézben

azt mégse bele-
harapni a fűrtbe nem
alma az szemet

egyenként de ezt
állva nem lehet másik
kézben kenyérral

mert uzsonnázni
csak állva lehet közben
nézni az udvart

*

nagymama oda-
égett császármorzsája
ilyen jót már nem

*

a platnin oda-
égett pirítósoknak
morzsái sem már

beleégve a
vasba húlt helyük de fel-
izzanak egyszer

*

elszenesedett
teáskannák a földben
téli reggelek

*

nagymama olyan
ügyesen csapta agyon
a legyeket nem

maradt nyomuk én
vérfürdőt rendeztem a
nyárikonyhában

*

egész délután
néztem a légyfogón a
legyek tömeges

agóniáját
mit tudtam akkor mi az
agónia csak

néztem kerestek
nem mentem vártam amíg
megmerevednek

*

vizesnyolcasok
nagymama locsolja a
gádort végtelen

vizesnyolcasok
a döngölt föld párolog
ez a nyár is el

*

szőlőlugasban
bújócska levélrészben
riadt gyerekarc

*

tejfölért küldtek
a pincébe azóta
nem keres senki

DISZNŐÖLÉSKOR
nem tudtam elaludni
korán kell kelni

*nem kell neked még
felkelni ilyen korán*
mondta nagymama

még tehát 'te még
gyerek vagy sok hasznod úgy-
se vesszük és csak

láb alatt lennél
ahogy báméskodsz' ültem
az ágy szélén és

visszafeküdtem
visításra ébredtem
mire kimentem

már felbontották
néztem és szagoltam a
perzselt bőrét a

húst a beleket
később a pogácsát én
kínáltam ez volt

a feladatomban
még meleg friss pogácsák
a hidegben jól-

esett *tedd vissza*
rá a ruhát nagymama
mindenre figyelt

a *ruha* az a
kendő visszahajtottam
újra kínáltam

valamit én is
csináltam az emberek
dolgoztak később

én kínáltam a
pálinkát nagy lépés volt
ez a férfikor

nyara felé de
most akkor december volt
kora reggeli

hideg akkor még
szalmával perzselték szállt
a szikra pernye

a böllér késsel
ölt hozta nagymama a
piros kaszrojt a

vérnek tartotta
a disznó torkához míg
kibugyogott mind

ez a reggeli
hajmásvér tojással de
addigra pista

sógor berúgott
feküdt a tornácon jött
a felesége

hát mi az isten
pálinkát adtatok? az
volt a hibás a

pálinka *hibás*
vagy te mondta nekem nagy-
mama igen az

később már gázzal
perzseltek és pisztollyal
lőtték agyon én

is részt vehettem
a leterítésében
én fogtam a jobb

hátsó lábát míg
eljutottunk odáig
és ernő bácsi

ráhasalt mázsás
disznók voltak két mázsás
is némelyik és

mindegyiknek a
szemébe néztem azt nem
felejttem el azt

a tekintetet
mindegyiknek ugyanaz
láttam a halált

eltűnt a disznó
ebéd töltött káposzta
a kertben mosták

ki a beleket
amíg bírtam tekertem
a hurkatöltöt

gyenge a legény!
géza sógor kivette
kezemből este

a torban májas
véres hurka kolbász és
toroskáposzta

nekem meggykompót
később bort is kaptam és
amikor géza

sógor üvöltött
mocskos rohadt ruszkik! és
feje koppant az

asztalon tudta
mindenki hogy vége a
disznóölésnek

a tornak majd egy
év múlva géza sógor
akkor is üvölt

és még mindig nem
mondja el hogy' halt meg a
nagyapám géza

sógor visszajött
a málenkij robotból
a szénbányából

nagyapám nem és
egyszer váratlanul el-
mondta nem disznó-

torban már rég nem
ölteket öntött ittunk azt
mondta *flekktifusz*

SZALONNASÜTÉS
a kisudvaron mindig
nagy esemény volt

*míg a demizson
kotyog a szalonna is
forog* mondta ezt

apám csorgatva
a zsírt az övé csorgott
az enyém alig

csepegett pedig
úgy tettem ahogy mondta
néztem apámat

rózsaként nyílt ki
a bevagdalt szalonna
csurdítja apám

utánoztam a
tűzbe nem volt szabad a
nyársat tenni *ez*

az isten ellen
való véték! ezt tudtam
apámnak már két

kenyere kész volt
az enyémen csak néhány
csepp nyomkodtam a

szalonnámat a
kenyérhez *mit csinálsz? nem*
citrom hogy facsard

türelmesen! még
mindig ott ülnék üres
kenyérrel ha nem

teszem be a tűz
közepébe a nyársat
nézte apám csak

később szólt *nem te*
nem az én fiam vagy és
forgatta míg a

kenyér kész és a
demizson kotyogott a
nyársat én már nem

is forgattam a
tűzbe döfve tartottam
nyársam végén a

hagyma és persze
a szalonna is gyorsan
elszenesedett

fekete cseppek
csorogtak nyomkodtam a
kenyérhez apám

csak annyit mondott
*dobhatjuk ki kenyered
a szalonnád ne*

pocsétázz! mondtam
*úgyse eszem szalonnát
nyersen se sütvé*

utálom! mondtam
*hogy nem az én fiam vagy
eredj be csinálj*

szódát örültem
de a patron elfüstölt
odaragadt a

kezem a hideg
párás patronhoz még egy
még *pocsétáztam*

*hol vagy már? szomjas
a nép!* izgultam végre
sikerült vittem

a szódásszifont
mire kimentem apám
csinált nekem egy

bő zsíros hagymás
kenyeret hozzá fröccsöt
is adott ez volt

az első gyerek
ez még! anyám persze nem
engedte volna

ennyi nem árt meg
apám kezembe adta
a kenyeret a

másik kezembe
a fröccsöt *im a bor a*
kenyér ne feledd

míg a demizson
kotyog a szalonna is
forog egyél és

igyál cselekedd
az emlékezetemre
a tűz helyén üszök

még föl-főlizzik
pirítóst süt parázson
anyám a nyáron

nekem a nyársam
végét a tűzbe teszem
és tűzkigyókat

hadonászok az
égre és beviszem az
üres demizsont

